

som kender Forholdene, og som kan tage Hensyn til de Ting, som det til den Tid vil være nødvendigt at tage Hensyn til.

Naar det bliver sagt, at Beboerne har overladt det til Regering og Rigsdag at bestemme Linien, ja, saa er de nok nødte dertil — hvem skulde ellers bestemme Linien? Men den Linie, Rigsdagen bestemmer, naar den vedtager dette Lovforslag, er Linien Vildbjerg — Feldborg — Skive, medens vi overlader til de sagkyndige til sin Tid at bestemme Retningen imellem disse Punkter. Paa det Møde, hvor den Adresse blev vedtaget, som for øvrigt endnu ikke er lagt paa Tingets Bord, men som vil blive tilstillet Udvalget, var netop den Tanke stærkt fremme, og det er den Tanke, Ministeren har nedfældet i Lovforslaget. Men naturligvis kunde Regering og Rigsdag ogsaa træffe Bestemmelse herom saavel som om det andet. Hvorfor i det hele taget bruge denne Udtalelse, at Regering og Rigsdag bestemmer? Der er jo ingen andre, der kan bestemme om disse Ting. Det er min Opfattelse, at alting taler for at følge Ministeren i denne Sag; hvis vi ikke gør det, frygter jeg for, at Banen ikke bliver vedtaget hverken i denne eller næste Samling.

H. P. Hansen (Randers Amt): Jeg tør maaske nok begynde med at sige, som en anden æret Taler, at jeg ingen personlige Interesser har i denne Sag — det turde i øvrigt være overflødig at bemærke dette —, men jeg har heller ingen Valgekredsinteresser og heller ingen Købstadsinteresser, jeg har kun den Interesse at faa Banen gennemført under det ligeligst og retfærdigst mulige Hensyn til de Egne, Taleren er om. Den Egn, Striden staaar om, er et meget smalt Bælte. Fra Skive til Feldborg er man enig, og nogenlunde det samme kan siges om Strækningen Vildbjerg — Videbæk; der er i Virkeligheden kun Uenighed om, hvorvidt Banen skal gaa over Ørre eller over Hodsager, og i saa Henseende forekommer det mig, at der ikke er nogen, som helst anden Udvej for Rigsdagen — jeg siger udtrykkelig for Rigsdagen — til at komme Egnen til Hjælp end at følge Ministeren. Ministeren staaar aldeles ikke svagt i dette Spørgsmaal, tværtimod, hans Standpunkt er meget stærkt, idet han har fulgt den Anmodning, som det Udvalg, der er valgt af Egnens Beboere til Gennemførelse af Banen, har rettet til ham. Jeg kan maaske i min Egenskab af Medlem af Banens Forretningsudvalg tilføje, at Egnens Befolkning intet hellere ønsker, end at Spørgsmaalet om, hvorvidt Banen skal gaa over Ørre eller over Hodsager, faar Lov til

at staa aabent, idet man aldeles ikke er bange for den Afgørelse, der saa kommer; i den Henseende har det ærede Medlem Hr. Moltesen ganske Ret.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager udtalte, at han ikke troede, det var heldigt at lade Embedsmænd fastsætte Retningslinien mellem Vildbjerg og Feldborg, det vil altsaa sige afgøre Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal ligge en Station mod Syd i Ørre eller en Station mod Nord i Hodsager — man kan ogsaa sige Nordvest eller Sydøst for Feldborg, og det ærede Medlem anførte som et afskrækkende Eksempel paa Embedsmænds Uerfarenhed, at Videbæk Station er kommet til at ligge uheldigt. Dette sidste kan jeg indrømme det ærede Medlem; men jeg vil paa den anden Side paastaa, at det er ganske umuligt for Rigsdagen i den Grad nøjagtigt at angive, udenom hvilket Havegærde en Bane skal gaa, at ikke en Besigtigelseskommission kommer til at lægge en Station uheldigt, saaledes som den har gjort det ved Videbæk. Hvad enten vi her fastslaar Hodsager — Aulum eller Vildbjerg — Ørre, ved Rigsdagen intet som helst om, hvorvidt Banen kommer til at gaa ved Kræn Pejssens Hovedgærde i Ørre eller ved Benenden af Niels Jensens Seng i Hodsager:

Jeg vil meget stærkt anbefale dette høje Ting at slutte sig til Ministerens Forslag. Naar jeg gør det, er det for det første, fordi Ministeren staaar stærkt i Landstinget, naar han kommer med sit eget Forslag vedtaget af Folketinget, og dernæst, fordi der vil gaa en lang Aarrække, før det Spørgsmaal virkelig bliver modent til Afgørelse, hvor Linien fra Vildbjerg til Feldborg skal gaa; og der er ikke nogen af os, som i Øjeblikket staaar eller sidder her, der er i Stand til at afgøre, om det om 15 Aar eller maaske først om 20 vil være rigtigt at lægge Banen det ene Sted eller det andet. (Afbrydelse: Det er Sagen). Ja, det er Sagen. Det er der ingen af os, der ved.

Da de foregaaende Talere om denne Sag har holdt sig i hvert Fald til en vis Grad borte fra Spørgsmaalet Ørre og Spørgsmaalet Hodsager, i hvert Fald saa langt borte fra det, at de ikke har anbefalet nogen af disse Linier, skal jeg heller ikke komme ind derpaa; men jeg vil dog gerne sige, at medens man nu til Fordel for Ørrelinien kan pege paa, at der indtil nu har fundet en stærkere Bebyggelse Sted der end i Hodsager, vil Forholdet om 15 Aar sandsynligvis være det, at Hodsager da er længere fremme med Hensyn til Bebyggelse end Ørre. Det er der imidlertid ingen af os, der ved i Dag, og derfor vil det være forkert, om Folketinget